

FARSKÁ RODINA

TROJMESAČNÍK SPIŠSKONOVESKÝCH KATOLÍKOV

Ročník VI. * Číslo 4 * október – december 2016

farskarodina@gmail.com

www.snv.fara.sk

VIANOČNÉ POSOLSTVO JE STÁLE AKTUÁLNE

TEXT: SANDRA KOTRADYOVÁ • SNÍMKA: INTERNET

Každý rok si s príchodom vianočných reklamných letákov do našich schránok začíname uvedomovať, že prichádza čas Vianoc. Pre mnohých je to čas vianočného upratovania, nakupovania darčiekov pre najbližších a plánovania štedrej večere. My, kresťania, Vianoce slávime aj z pohľadu narodenia Kráľa a Spasiteľa našich duší. Niekedy mám však pocit, že tie moje Vianoce sa až tak veľmi nelíšia od Vianoc neveriacich ľudí. A dokonca v mojom prežívaní Vianoc vidím aj značnú podobnosť v tom, čo prežili Mária, Jozef a Ježiš v ich prvý „vianočný čas“.

Vynára sa mi prvý obraz zo Svätého písma, kde Mária s Jozefom klopú na dvere príbytkov a prosia o prijatie, pretože sa priblížil čas príchodu Božieho Syna. No preplnený dom hostinského mi pripomína dom môjho srdca – preplnený starosťami o plánované návštevy, plný starostlivosti o ľudí v mojej blízkosti, o ich obsluhovanie. Klopanie som síce počula, no moje srdce je momentálne trochu preplnené. A tak prenechávam Bohu iba moju skromnú pozornosť. Ale milujúci a žiarlivý Boh sa nevzdáva v boji o moje srdce. Nechce prežiť sám túto úžasnú chvíľu, ktorá zmení atmosféru tohto večera. A tak znova prichádza. Podobne, ako skrze anjela

pozýval k poklone pastierov, teraz prichádza ku mne a pozýva ma stráviť s Ním čas. Pozýva ma k poklone, k modlitbe, k svätej omši. No ja momentálne nemôžem nechať svoje „ovečky“ a ísť do ticha modliťby.

Pastieri boli skutoční ľudia viery. Zanechali svoje ovce a išli sa pokloniť. Ja som čas poklony nevyužila. A ako keby toho nebolo dosť, premárnila som aj svätú chvíľu odovzdávania darov. Ten, ktorý bol obdarovaný mudrcami, mal byť obdarovaný mnou ako prvý. Čaká na mňa, či Mu aspoň na sklonku „Štedrého dňa“ darujem svoje srdce. Unavená v polospánku sa o to pokúsim, ale vyčerpanosť ma premôže a ja

rýchlo zaspávam. Ráno sa zobudím a s ľútosťou v srdci si musím priznať, že udalosti narodenia Ježiša sú u mňa a pre mňa aktuálne aj dnes. A čo k tomu dodať? Odpoviem slovami apoštola Pavla: „*Toto slovo je spoľahlivé a úplne vierohodné: Ježiš Kristus prišiel na svet zachrániť hriešnikov; a ja som prvý z nich.*“ (1Tim 1,15).

Prajem nám všetkým, aby sme tieto Vianoce neostali s postojom hostinského, ale aby sme spolu s pastiermi a mudrcami boli tí, ktorí sa prví budú klaňať Ježišovi a prinesú mu tie najvzácnejšie z darov dnešnej doby – naše srdce plné lásky, náš čas a našu pozornosť. ■

A SLOVO SA TELOM STALO...

str. 3

VŠETKO PRE TVOJU POTECHU

str. 6-7

ŠTEDRÁ VEČERA

str. 12

Milí čitatelia,

raz sa ktosi pýtal kňaza na to, ktorý Boží zázrak považuje za najväčší v dejinách. Kňaz sa nachvíľu zamyslel a potom mu povedal: „Každý zázrak Boha v sebe nesie tajomstvo a každý hovorí o Jeho nesmiernej moci a láske k človeku. No najväčší zázrak a najväčšie tajomstvo zo všetkých vidím v tom, že sa Boh rozhodol stať človekom. Každý zázrak uzdravenia, rozmnoženia jedla či vína, utíšenia búrky, vzkriesenia mŕtvych totiž poukazuje predovšetkým na Jeho Božskú moc. No to, že sa Boh rozhodol stať človekom a prísť medzi nás, nám hovorí o Jeho neuveriteľnej láske, ktorou nás miluje. A to je pre mňa najväčší zázrak a najväčšie šťastie zo všetkých.“

Opäť je tu koniec roka, opäť je tu čas na bilancovanie, čas rodinných stretnutí, čas očakávania no najmä čas Vianoc. Pri tom všetkom chcem vás i seba povzbudiť, aby sme tento vianočný čas neprežili ako len jeden z mnohých. Nech posolstvo Vianoc nevyhasne s „vianočnými akciami supermarketov“, ale nech je pevne strážené a prežívané v našich srdciach, aby Slovo, ktoré sa stalo telom, posvätilo ich svojou láskou a urobilo si v nich prítok.

Na záver mi ešte dovoľte v mene celého redakčného tímu poďakovať. V prvom rade ďakujem duchovným otcom farnosti za všetko, čím prispeli k budovaniu a šíreniu nášho farského časopisu, ďakujem tiež našim redaktorom, grafikovi a prispievateľom, ktorí obetujú svoj čas a námahu, aby mohla Farská rodina vychádzať v kvalitnom prevedení. A napokon chcem poďakovať Vám, milí čitatelia, za prejavovaný záujem, finančnú a duchovnú podporu, ktorú nám stále preukazujete. I naďalej prosíme o modlitbu a tešíme sa na Vás v roku 2017.

Daniel Lysý,
šéfredaktor

POZVÁNKY

SRDCE PRE VIANOČNÝ ZVON

Opäť sú tu Vianoce, ten najkrajší a najočkávanejší čas roka. Čas radosti, ľudského porozumenia a obdarovania...

CMŠ a ZŠ sv. Cyrila a Metoda v Spišskej Novej Vsi vás srdečne pozýva na Vianočnú akadémiu **SRDCE PRE VIANOČNÝ ZVON**, ktorá sa uskutoční dňa 14. decembra 2016 o 16,30 hod. v priestoroch Kina Mier. Nech aj toto podujatie spríjemní čas radostného očakávania narodenia Pána.

Marianna Kováčová

Vianočný program

Srdečne Vás pozývame na vianočný program detského zboru Svetlušky a detí zo základných škôl farnosti Spišská Nová Ves, ktorý sa uskutoční dňa 06.01.2017 o 15:00 v Malom kostole. ■

Dobrá novina

Tak ako každý rok, aj tento budú vo vianočnom čase deti z eRka v rámci projektu Dobrej noviny prinášať radostnú zvesť o narodení Ježiška do rodín našej farnosti. Deti budú koledovať v pondelok 26. 12. 2016 a v utorok 27. 12. 2016. Ak chcete prijať deti s dobrou novinou aj vo svojom príbytku, je potrebné vypísať v kostole lístok a vhodiť ho do vyhradenej krabičky. ■

Termíny krstov 2017 (prvý polrok)

7. január (sobota) o 11:30
 8. január (nedeľa) o 10:30 (sv. omša)
 21. január (sobota) o 11:30
 4. február (sobota) o 11:30
 5. február (nedeľa) o 10:30 (sv. omša)
 18. február (sobota) o 11:30
 4. marec (sobota) o 11:30
 5. marec (nedeľa) o 10:30 (sv. omša)
 18. marec (sobota) o 11:30
 1. apríl (sobota) o 11:30
 2. apríl (nedeľa) o 10:30 (sv. omša)
 8. apríl (sobota) o 11:30
 22. apríl (sobota) o 11:30
 23. apríl (nedeľa) o 10:30 (sv. omša)

6. máj (sobota) o 11:30
 20. máj (sobota) o 11:30
 21. máj (nedeľa) o 10:30 (sv. omša)
 3. jún (sobota) o 11:30
 10. jún (sobota) o 11:30
 11. jún (nedeľa) o 10:30 (sv. omša)
 24. jún (sobota) o 11:30

Krstná náuka pre rodičov a krstných rodičov sa koná v soboty, v ktoré sa vysluhuje krst (aj pre tých, ktorí majú krst pri nedeľnej svätej omši) vždy o 8:00 v pastoračnej miestnosti farského úradu.

Plán predmanželských náuk na rok 2017

VIEROUKA (o 9,00 hod.): 14.1., 11.2., 4.3., 1.4., 13.5., 3.6., 8.7., 5.8., 9.9., 7.10., 4.11.
MORÁLKA (o 8,00 hod.): 21.1., 18.2., 11.3., 22.4., 20.5., 10.6., 15.7., 12.8., 16.9., 14.10., 11.11.
SVIATOSTI (o 8,00 hod.): 28.1., 25.2., 18.3., 29.4., 27.5., 24.6., 22.7., 19.8., 23.9., 21.10., 18.11.
MORÁLNA ETIKA (o 8,00 hod.): 11.2., 1.4., 3.6., 5.8., 7.10.

- Jednotlivé náuky prebiehajú v pastoračnej miestnosti farského úradu.
- Na náuky nie je potrebné hlásiť sa vopred.
- Potvrdenie o absolvovaní náuk je potrebné priniesť do kancelárie minimálne 3 mesiace pred sobášom!
- Žiadosť zo štátnej matriky, krstné listy, licencie, údaje o svedkoch, a iné potvrdenia je nutné doložiť najneskôr 3 mesiace pred sobášom!
- Sobášia kapláni farnosti SNV. Na každý sobáš je automaticky určený aj pán organista.
- Kostol je posvätné miesto na slávenie liturgie Cirkvi. V SNV nie je dovolené sypať v priestoroch kostola lupene, ryžu, hrach a pod.

Snúbenci majú možnosť tiež absolvovať predmanželskú prípravu formou víkendových stretnutí v Rehoľno-formačný dome pri Svätyni Božieho milosrdenstva v Spišskej Novej Vsi v uvedených termínoch:

- 10. – 12. február 2017
- 10. – 12. marec 2017
- 6. – 8. máj 2017
- 2. – 4. jún 2017
- 15. – 17. september 2017

Kurzy prebiehajú od piatku rána do nedele obeda. Na konci kurzu dostanú všetci účastníci potvrdenie o absolvovaní kurzu.

Viac info na www.domanzelstva.sk
 Mobil: 0949 560 393 ■

...a SLOVO sa telom stalo...

TEXT: TOMÁŠ LIESKOVSKÝ, KAPLÁN • FOTO: HANA STEPANIKOVA/SHUTTERSTOCK.COM

Filozof N. A. Berďajev v jednom svojom diele napísal, že nad Betlehemom zažiarila „Humanitas“ – človečenstvo Boha. Boh sa stal človekom, pretože človek často prestáva byť človekom.

Milí farníci, s filozofovým termínom „človečenstvo Boha“ sa azda najviac v našom náboženstve stretávame pri slovách modlitby Anjel Pána: „... a SLOVO sa telom stalo...“. Boh sa stáva človekom, aby sa človek stal Božím dieťaťom. Toto SLOVO bolo šokujúcou správou pre všetkých, ktorý sa s Ním stretli. Evanjeliová zvesť, s ktorou prichádza Kristus (a ktorou Kristus sám aj je), je správou o Božej láske, milosrdenstve, nádeji, posile v utrpeniach..., aj pre nás. Aj dnes. Dokonca ešte viac ako inokedy si máme práve dnes – pred koncom kalendárneho roka – nanovo uvedomiť Božiu blízkosť. Je to jednoducho radostná zvesť. Je príjemné vedieť, že všetko, čo sme aj v tomto roku prežili s Božou pomocou, má dopad na našu večnosť. **Všetko má svoj zmysel, pokiaľ sa už dnes zveríme Bohu do Jeho rúk podobne, ako On zveril kedysi svojho Syna do našich rúk.**

Pred 2000 rokmi nikto nečakal, že sa Boh môže tak veľmi priblížiť k človeku. Dnes máme možnosť stretávať sa s Kristom stále – keď sa modlíme, keď čítame Sväté písmo, keď prijímame sviatosti, keď konáme skutky telesného a duchovného milosrdenstva voči blíznym, atď. Kristus nás premieňa, hoci si to v danú chvíľu nevedomujeme. Robí nás ľuďmi. A preto tak ako kedysi vtelené Božie Slovo (Boží Syn) šokovalo tento svet, tak šokuje aj súčasnosť. Ježišova terapia láskou prináša človeku ľudskosť. Jeho prítomnosť vo sviatostiach nás prebúdza a vyrušuje zo zdanlivého pokoja a pohodlia hriechu. Ak si totiž uvedomíme, že aj dnes je skutočne možné stretnúť sa s Kristom, potom nás toto vzácné stretnutie uistuje, že Boh to s nami ešte stále nevzdáva. Veď kam je až schopný zájsť, len aby nás mal bližšie k sebe? A napokon, čomu sa vlastne ču-

dujeme? On je predsa prítomný vždy tam, kde ho najmenej čakáme. Tak to bolo aj v betlehemskej maštali. Maštal bola tým posledným miestom na svete, kde by niekto hľadal Boha. A predsa – Boh sa znižuje, aby sa priblížil k človeku a povýšil ho.

Možno ani v súčasnosti nedokáže každý objaviť Boha. Narodené dieťa v Betleheme našli iba dve kategórie ľudí: pastieri a mudrci – teda jednoduchí a učení – tí, čo vedeli, že nevedia nič (pastieri), a tí, čo vedeli, že nevedia všetko (mudrci). Títo ľudkovia sú pre nás znamením, že narodeného Krista dokáže nájsť jedine človek, ktorý opustí vlastné pozemské istoty a vykročí vo viere. Človečenstvo Boha robí človeka človekom. **Tak si aj my želajme spoločne, aby sa človek opäť stal človekom. K tomu je potrebné prijatie Vykupiteľa, Ježiša Krista, a dovoliť Mu, aby sa narodil aj v našom srdci.** ■

Alžbetka n.o.

TEXT: LUCIA SMOLEJOVÁ

SNÍMKA: ARCHÍV ALŽBETKA n.o.

Každý z nás, kto vyrastá alebo vyrastal v dobrej, funkčnej a kompletnej rodine, si ani nevie predstaviť, čo všetko obsiahne vypovedané: „Ja som nikdy nemal rodinu. Nevie, čo znamená mať rodinu...“ Alebo slová: „Mojou rodinou je spoločenstvo v Alžbetke.“

Niektorí z Novovešťanov vedia, že „tu niekde“ je nejaká inštitúcia, v ktorej sa starajú o zanedbané deti. Iní zasa vedia, že na Školskej ulici číslo 4 sa nachádza domov pre viaceré deti – Alžbetka n.o. A viaceré mamy zo Spišskej aj z okolia sem každé ráno privedú deti do materskej školy. Čo teda Alžbetka vlastne je?

„Mysliac na to, že slúžite v ľuďoch Bohu, zahŕňajte všetkých, ktorí sú vám zverení, láskou a dobrotou.“

Matka Alfonza Mária

Alžbetku ako neziskovú organizáciu, poskytujúcu všeobecne prospešné služby – založila tunajšia Kongregácia Sestier Božského Vykupiteľa. Vznikla rozhodnutím Krajského úradu v Košiciach 12. 8. 2004. V jej začiatkoch boli jednotlivé aktivity organizované v kláštore sestier v Spišskej Novej Vsi. Sestry sa zaoberali voľnočasovou animáciou detí aj mládeže, pochádzajúcej zo sociálne slabšej vrstvy vrátane rómskych detí, ktoré bývali v našom meste alebo blízkom okolí. V centre ich záujmu bol najmä voľný čas počas prázdnin. Podmienky pre jednotlivé podujatia a aktivity sa zlepšili po rekonštrukcii budovy na Školskej ulici v roku 2006, a tak krízové centrum našlo svoje sídlo, a deti aj sestry domov pre čas voľna.

Ktoré aktivity sa s Alžbetkou spájajú?

- Organizovanie podujatí počas voľného času detí a mládeže,
- aktivity pre deti počas voľných dní organizovaním športových a turistických podujatí,
- príprava spoločenských a kultúrnych aktivít,
- možnosť čítania a zapožičiavania literatúry,

Deti pri hre

- duchovná a sociálna pomoc starým a chorým ľuďom,
- usporadúvanie kurzov, seminárov, duchovných cvičení,
- poskytovanie sociálneho poradenstva,
- zriadenie zariadení sociálnych služieb.

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny udelilo v roku 2006 akreditáciu pre Alžbetku na opatrenia sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately v zariadení krízového strediska. Alžbetka zabezpečuje:

- vykonávanie opatrení podľa zákona o sociálno-právnej ochrane detí a sociálnej kurately, ak sa dieťa alebo rodina nachádza v krízovej životnej situácii,
- výkon rozhodnutia súdu o výchovnom opatrení podľa osobitného predpisu,
- výkon rozhodnutia súdu o predbež-

nom opatrení podľa osobitného predpisu,

- výkon výchovného opatrenia
- Všetky tieto opatrenia zariadenie vykonáva pobytovou formou.

Prečo Alžbetka? Organizácia je pomenovaná po Alžbete Eppingerovej (1814 – 1867). Narodila sa v alsaskom kúpeľnom mestečku Niederbronn vo Francúzsku. Milovala Boha od detstva a bola tiež obdarovaná nadprirodzenými milosťami. Zakúsila chudobu, neistotu (zhorel im rodičovský dom), chorobu aj duševné utrpenie. V roku 1849 založila v rodnom meste Kongregáciu Sestier Najsvätejšieho Spasiteľa (pôvodný názov Rehoľa dcér Božského Vykupiteľa) a prijala reholné meno Alfonza Mária. Prvé sľuby zložila v roku 1850. V priebehu niekoľkých ro-

Na výlete

kov sa kongregácia rozšírila do viacerých krajín. S Matkou Máriou Alfonzou spájame aj tieto slová: „V Bohu vidieť iba Boha, Boha vidieť v blížnom, Boha vidieť vo všetkom.“ Sestrám odporúčala: „Skúmajte bez prestania svojho Božského Majstra, rozjímajte o ňom dňom i nocou, aby ste stvárnili svoj život podľa Jeho života.“ V súčasnosti prebieha proces jej blahorečenia.

Nezisková organizácia Alžbetka rozšírila neskôr pole svojej pôsobnosti a v Raslaviciach bolo v roku 2008 otvorené Zariadenie pre seniorov – Dom sv. Jozefa.

Zmenu do činnosti a ďalšie rozširovanie ponuky aktivít pre obyvateľov priniesol rok 2010, počas ktorého bola v priestoroch Alžbetky otvorená Súkromná materská škola pre deti z mesta a okolia. Jej kapacita je 20 detí.

V rokoch 2011 – 2015 sa činnosť Alžbetky týkala aj klientov, ktorí po skončení starostlivosti v jej priestoroch nemali kam ísť. Išlo o ľudí vo veku 18 – 25 rokov a stali sa súčasťou Domova na pol ceste. Bolo im poskytované:

- bývanie,
- sociálne poradenstvo,
- pomoc pri uplatňovaní práv,
- pracovná terapia,
- duchovná podpora.

V súčasnosti je ťažiskovou činnosťou neziskovej organizácie Alžbetka práca s deťmi v krízovom stredisku, kde viac ako 90% tvoria deti zo znevýhodneného prostredia. Do krízového strediska prichádzajú deti značne zanedbané po stránke telesnej, emocionálnej, sociálnej, ale aj po stránke náboženskej. Nevedia sa prežehnať, pomodliť, nehovoriac o sviatosťoch. Rodičia im o Bohu nehovorili. Žije tu 18 detí, ktoré sú vo veku od 2 rokov až po 16 rokov. Tie sú po opustení strediska zväčša umiestnené späť do rodín.

Štatutárnym zástupcom neziskovej organizácie je od júla 2016 Ing. Ján Melcher. Podľa jeho slov sú pracovnou motiváciou v tejto neziskovej organizácii Alžbetka zložitá životná situácia mnohých rodín nášho mesta a Spišského regiónu. S uprednostňujúcou láskou sa venujú tým deťom a mládeži, ktoré pochádzajú zo sociálne slabšieho a málo podnetného prostredia.

A k tomu všetkému každá činnosť, ktorú sa snažia s láskou realizovať, je preprekovaná nasledujúcou myšlienkou: „Vychovávať znamená pomáhať duchu človeka vstupovať do plnosti reality života.“ ■

Zdroje: Pražencová, Z.: *Alžbetka prijíma s láskou núdzne deti.* • Bulletin: *Alžbetka, n.o.* • www.alzbetka-no.sk • www.spasitelky.sk • www.zasvatenyzivot.sk

Život v Alžbetke – Deti pomáhajú

Z vyjadrení detí Alžbetky, ktoré tu prežili časť detstva

„Ludia, ktorých mám v krízovom stredisku okolo seba mi dali všetko – vieru, lásku a dobro.“

(Nikolka, 15 rokov)

„Až v Krízovom stredisku Alžbetka som pochopil, na čo je škola. Po skončení základnej školy môžem pokračovať vo vzdelávaní na učilišti, dostať výučný list a v budúcnosti prácu.“

(Nikolas, 16 rokov)

„V krízovom stredisku môžeme pozerať rôzne náboženské filmy a rozprávky, hráme sa, chodíme na výlety, bicyklujeme sa, dostávame odmeny za dobré správanie.“

(Alexander, 8 rokov)

„Pobytom v Alžbetke som sa zmenil. Predtým som fajčil, pil, ale som rád, že také veci už nerobím. Páči sa mi tu, mám tu dobrých kamarátov, jednoducho sa tu cítim dobre. Najkrajší zážitok mám z pobytu na Orave na chate v Oravskom Bielom Potoku.“

(Jaro, 16 rokov)

Slová riaditeľa

„V Alžbetke sa snažíme, aby život bol prorockým a tichým svedectvom, ale aj výrečným protestom proti akejkoľvek nehumánosti vo svete. Neustále sa nám otvárajú nové možnosti a priestory, do ktorých možno iní nedokážu vstúpiť. Je k tomu potrebné vnímavé oko a šlachetné srdce, ktoré by konkrétnou službou odpovedalo na volanie mnohých núdznych a potreby dnešnej doby.“ ■

Božské srdce Ježišovo, všetko pre Tvoju potechu

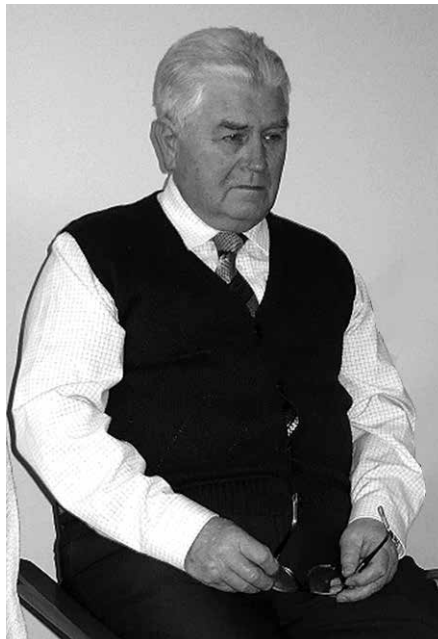
TEXT: DANIEL LYSÝ • SNÍMKY: ARCHÍV KONGREGÁCIE SESTIER TEŠITELIEK BOŽSKÉHO SRDCA JEŽIŠOVHO

Človek so zanietím a nevšedným zápalom pre evanjelium, muž autentickej viery, učiteľ náboženstva a katechumenov... Aj takýmito slovami by sa dal charakterizovať Mgr. Andrej Bujňák, ktorý v našej farnosti dlhé roky privádza mladých i dospelých ľudí ku krstu i k viere.

Andrej, keď sa niekto pozrie na váš život, vidí v ňom muža, ktorého život odzrkadľuje autentický život viery a evanjelia. Hoci ste si prešli rôznymi povolaniami a tvrdou prácou, od deväťdesiatych rokov ste sa naplno vložili do služby vyučovania náboženstva, pripravám katechumenov na krst a mnohým ďalším duchovným aktivitám. Mohli by ste nám trochu viac priblížiť váš život?

Pochádzam z roľníckej rodiny. Vyrastal som v rodine s rodičmi a starými rodičmi, ktorí vedeli, čo znamená vyrobiť si chlieb a všetku obživu a tam sa formoval nielen môj život, ale aj moja viera. Narodil som sa v r. 1944 vo Vyšných Repašoch. Do r. 1954 bola naša obec spojená s mestom Levoča a Sp. Podhradím iba poľnými cestami. Obec bola sebestačná v potravinách, aj oblečenie sa dorábalo doma, pestoval sa ľan a bola aj ovčia vlna. Vedeli sme si vážiť každé zrnko pri žatve i každý kúsok chleba, ktorý spadol na zem. Odpad neexistoval, lebo sme chovali domáce zvieratká a aj ony potrebovali žiť. Viera bola súčasťou prirodzeného života. Duchovný život sa žil v kostole a v tradícii zvykov i spoločenských prejavoch pri každej príležitosti. Mali sme veľmi dobrého kňaza, ktorý pôsobil v obci 38 rokov. On mi dal pri krste aj svoje meno Andrej, keďže sa blížil front. Rodičia sa ponáhľali dať ma pokrstiť a nemali ešte pre mňa vybraté meno. Kňaz rozhodol, aby som sa volal po ňom. Potom akoby si ma adoptoval. Nemohol som prejsť okolo fary, aby ma nezačul: „*Ondrejko pod'ku mne*“ a dostal som cukrík. Päťdesiate roky boli roky duchovnej neslobody, zatvárania kňazov. V roku 1951 začal som chodiť do školy. Siedmeho októbra v tom istom roku tohto kňaza v noci prepadli príslušníci Štb a v kostole ho tak zbili, že nasledujúce ráno pri slúžení sv. omše v Pavlanoch na následky bitky zomrel. Videl som to všetko. On je mojím apoštolom viery a evanjelia.

Spomínam si tiež na momenty, keď v roku 1950 prepustili z väzenia biskupa Vojtaššáka. Videl som ho videl ako išiel

Mgr. Andrej Bujňák

sám peši zo stanice na Spišskú Kapitulú. Ľudia sa báli čo i len pristúpiť k nemu, pretože všade boli policajti. Všetky tieto udalosti mali vplyv aj na moju modlitbu proti násiliu. A musím úprimne povedať, že pri všetkom, o čo som vo svojom živote prosil, niet takej veci, v ktorej by ma Pán nevyslyšal.

Čo vás v živote najviac priblížilo k Bohu? Kým je Boh pre vás dnes?

Čo má v živote najviac primklo k Bohu? Moje prvé sv. prijímanie. Pripravoval som sa v škole ako ostatné deti a tešil som sa možno ešte viac ako ony. Mesiac pred prijatím eucharistie som sa dozvedel, že nebudem môcť pristúpiť, lebo mám v krstnom liste „gréckokatolíck“ po otcovi, hoci som bol vychovávaný ako rímskokatolíck. To bolo moje najväčšie sklamanie a zneváženie dôstojnosti. Napokon mi osemnásteho júna 1954, v deň prvého sv. prijímania starý otec doniesol poza dedinu šaty. Vo vrbinách som sa prezliekol a s rodičmi putoval 12 km do inej dediny. Stretol som tam veľmi zbožného kňaza, ktorý ma vyspovedal a umožnil mi pristúpiť k eucharistii. Keď už všetci ľudia po sv.

omši odišli domov, tento kňaz ma zobral pred svätostánok, čo som si navždy zapamätal. Vtedy som tam skutočne zažil živého Boha a aj dnes ho vnímam rovnako, ako Otca, ktorého milujem nadovšetko.

Počas obdobia totality ste tvrdo pracovali. Boli ste baníkom aj železničiarom. Aký je podľa vás najlepší „recept“, ako si zachovať autentický život kresťana a žiť život viery naplno v dnešnom svete?

Áno, tvrdo som pracoval. Na gymnázium do Levoče som sa nedostal, lebo v okrese Levoča mi jeden súdruh povedal, že ja do školy nepôjdem, že som kulakov syn. Do školy som nastúpil tajne v druhom okrese Spišskej Novej Vsi na SPŠG-B. Tam som v roku 1963 zmaturoval. Aj počas tohto štúdia nikto nevedel, ako tvrdo som musel pomáhať rodičom na gazdovstve, aby sa splnili kontingenty.

Aký je najlepší recept na vieru? Viera je v prvom rade nadprirodzený a nezaslúžený dar. V každom životnom kríži ho potrebuješ. Ak ju v tom kríži aj prijmeš, tak si vyhral. Slovenské porekadlo hovorí: „*Ak je psota najväčšia, pomoc Božia je najbližšia*.“ Vieru zbadáš pod krížom. Na jednej homílii som počul túto myšlienku: „*Na moste dom nepostavíš*.“ Naša cesta do neba je tento most. Po moste treba prejsť bezpečne, preto sa drž Ježiša za ruku. Iba On ťa môže s istotou previesť k Otcovi milosťami, ktoré nám tu zanechal. Ak povieš Bohu „NIE“, ostávaš stáť. Pred tebou je však priepasť, ktorú sám neprekročíš. Iba Ježiš ti môže vybudovať nový most milosťou pokánia a môžeš ďalej.

Začiatkom deväťdesiatych rokov ste popri práci začali študovať teológiu na Spišskej Kapitulke. Čo vám k tomu dalo impulz, odkiaľ sa vzala motivácia?

V tom čase vyvstala potreba a možnosť, aby laici mohli katechizovať. A keďže som mal dlhé roky duchovného vodcu kňaza, viedol ma aj ku katechetickému činnosti. Vo farnosti Spišská Nová Ves ma potom zaradil medzi katechétovej pán

Po zvolení za moderátora Laického spoločenstva tešiteľov a tešiteľiek Božského srdca.

dekan Jozef Škantár. Túto službu s radosťou vykonávam dodnes a chcem ju robiť dovtedy, kým budem vládvať a budem schopný. V tejto službe sa nemá hovoriť – „nie, nebudem“, ale „Božské Srdce Ježišovo, všetko pre Tvoju potechu.“

Máte za sebou dlhoročnú prax učenia náboženstva. Čím vás táto práca najviac obohatila? Čo je najväčším ume- ním a výsadou tohto povolania?

Ešte viac mi upevnila moju vieru. Už sa nemodlím iba podľa času, ale modlím sa stále celý deň a za rôzne potreby. Žijem v stálej Božej prítomnosti. Dôkazom toho je aj to, že pre Ruženec k Božskému Srdcu, ktorý som vytvoril dlhodobou modlitbou, bolo udelené cirkevné schválenie, tzv. Imprimatur od otca biskupa Štefana Sečku. Videl som ohromne veľa detí, mladých i starých ľudí smädných po viere. Katechizoval som aj lekárov, inžinierov, magistrov, školákov i deti. O Bohu môžeme skutočne mnoho hovoriť, avšak naša obmedzená reč ďaleka nevyčerpáva jeho tajomstvá.

Čo bolo pre vás v živote najväčšou výzvou?

Po prečítaní celého Svätého písma dvakrát po sebe som už nevedel žiť ináč ako v pravde Božieho zjavenia. Kto to zažil, potvrdí to. Jednou z mnohých výziev v tom čase môjho života boli každoročné duchovné cvičenia s duchovným otcom. Za totality to bolo prísne tajné, konali sa len po skupinách. Duch. vodca nám často hovoril: „Chlapci, ak má zradíte, ja pôjdem

do väzenia a vás budú prenasledovať.“ Boli to stretnutia veľmi utajované a nebolo ľahké o tom mlčať, no láska k Cirkvi, pevná viera nám pomohla to prekonať. Nikto nezradil. To bola sila viery, a dôvery.

Nedávno ste boli zvolený za moderátora Laického spoločenstva tešiteľov a tešiteľiek Božského srdca. Mohli by ste nám povedať niečo viac o tomto združení i o vašej službe v ňom?

Charakteristickým znakom posledných storočí je náboženský úpadok. Rozšírila sa náboženská ľahostajnosť, ktorá vyvrcholila početnými odpadnutiami od Cirkvi i od viery. Zmierne obety sú kresťania – katolíci, ktorí sa z lásky k Bohu snažia úplne obetovať Božskému srdcu Pána Ježiša, aby mu ponúkali uzmierujúce zadosťučinenie za urážky našej doby a aby svojou obetou opäť priviedli čo najviac zblúdených duší k srdcu Dobrého Pastiera.

Zmierne obety sa bezvýhradne odávajú Pánovmu srdcu, aby s nimi zaobchádzalo podľa svojej vôle a už vopred sa ponúkajú, že v duchu uzmierenia budú pokorne prijímať všetky telesné a duchovné utrpenia, ktoré Božia prozreteľnosť na ne dopustí.

Máte nejaké životné krédo? Ako znie a čím je vám blízke?

Mojím životným krédom je: „Môj Ježišu pre Teba trpieť a v utrpení Teba tešiť.“ Blízke mi je preto, lebo charakterizuje moju celoživotné úsilie.

Čo najviac by ste chceli vo svojich modlitbách vyriešiť pre ľudí a farníkov v našom meste?

Máme pastoračné centrum i Svätýňu Božieho milosrdenstva v Smižanoch. Dnes už nie je potrebné vieru utajovať. Chcem a budem vyprosovať čo najviac duchovných obnov a cvičení. Zvlášť je potrebné pomôcť tým mladým, ktorí sa pripravujú na prijatie iniciačných sviatostí, aby potom neostali na duchovnej púšti.

Ak vás oslovuje charizma Laického spoločenstva tešiteľov a tešiteľiek Božského srdca a chceli by ste sa stať jeho členom, môžete sa ozvať priamo p. Bujňákovi.

Kontakt na moderátora:

Mgr. Andrej Bujňák, ul. Gaštanová
1743/6, 052 01 Spišská Nová Ves,
mobil: 0948 044 585,
e-mail: bujnakandrej@gmail.com.

CHARIZMA SESTIER TEŠITELIEK BOŽSKÉHO SRDCA JEŽIŠOVHO

ÚTECHA A ZMIER BOŽSKÉHO SRDCA JEŽIŠOVHO

Cieľom kongregácie je tešiť trpiaceho Spasiteľa v jeho smrteľnej úzkosti na Olivovej hore, na kríži a v jeho opustenosti vo svätostánku. Sestry sa snažia svojou modlitbou, trpezlivo znášaným utrpením a obetami spájanými s Ježišovou obetou podávať Bohu vynáhradu za ľahostajnosť a nevďačnosť ľudí, konať pokánie za svoje hriechy i hriechy iných.

Hlavným prostriedkom k dosiahnutiu cieľa je život modlitby. Sestry chcú odpovedať na Ježišovu výzvu: „Smutná je moja duša až na smrť, ostajte tu a bďte so mnou!“ (Mt 26, 38). Denne venujú značnú časť svojho času spoločnej i súkromnej modlitbe, rozjímaniu a adorácii pred Najsvätejšou oltárnou sviatosťou. V noci zo štvrtka na piatok konajú adoráciu na pamiatku Ježišovej smrteľnej úzkosti.

Sestry sa snažia dosiahnuť čo najvyšší stupeň spojenia s Bohom, čo spočíva v ich úplnej odovzdanosti, oddanosti a v dokonalej láske k Bohu. Napomáha im v tom vnútorná modlitba a život v Božej prítomnosti. ■

Diecézna púť rodín

TEXT: Vdp. RÓBERT NEUPAUER • FOTO: MARIÁN MAJZEL

Púť rodín

Na sviatok sv. Jána Pavla II. a pri príležitosti prežívania Svätého roka milosrdenstva sa 22. októbra 2016 v Diecéznej svätyni Božieho milosrdenstva v Smižanoch uskutočnila diecézna púť rodín. Dopoldňajší program púte prebiehal v telocvični ZŠ na ul. Komenského a pozostával z prednášky Richarda Vašečku, ktorý sa prítomným manželom prihovoral na tému vďačnosti a milosrdenstva v manželstve a rodine. Program pokračoval svedectva-

mi manželov Martina a Beáty Stasovcov z Liesku a Miroslava a Márie Daudovcov z Dolného Kubína. Po duchovnej aktivite a obednej prestávke sa rodiny vydali na pešiu púť zo ZŠ do svätyně Božieho milosrdenstva. Program pokračoval pobožnosťou, prechodom rodín svätou bránou a uctením si relikvie sv. Jána Pavla II.. Nasledovala slávnostná sv. omša, ktorú celebraval o. Pavol Hudák. V závere sv. omše odznel pozdravný príhovor diecézneho otca bisku-

pa Štefana, ktorý sa púte nemohol osobne zúčastniť. Ten manželom a rodinám poďakoval za ich prítomnosť a svedectvo života uprostred Cirkvi a sveta. Púť sa ukončila v hodine milosrdenstva, a to modlitbou Korunky a Litánií k sv. Jánovi Pavlovi II..

Všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom zapojili do organizácie ako aj všetkým rodinám, ktoré prišli a naplnili diecéznu svätyniu do posledného miesta patrí úprimná vďaka. ■

Farská púť na Mariánsku horu

TEXT: MONIKA DOBROVSKÁ • FOTO: P. DOBROVSKÝ

Na misijnú nedeľu, ktorú sme tento rok slávili 23. októbra, sme spoločne ako jedna veľká farská rodina putovali do Levče na Mariánsku horu. Spojili sme sa v modlitbe posvätného ruženca, aby sme vyprosovali požehnanie pre nás i našu farnosť. Program pokračoval slávnostnou sv. omšou, ktorú celebraval dekan farnosti vdp. Slavomír

Gallik. V homílii nás kaplán vdp. Marián Kundla vyzval k tomu, aby sme neprispôbovali Boha našim potrebám, ale aby sme sa my prispôbili Bohu, ktorí nás chce formovať svojou milosťou. Len vtedy budeme skutočne šťastní. Púť sme zakončili eucharistickou poklonou a s požehnaním sme sa vrátili domov. ■

Farská púť do Ríma v Roku Božieho milosrdenstva

TEXT: DAGMARA POPREŇÁKOVÁ • FOTO: AUTORKA TEXTU

Moja púť do Ríma sa začala veľkou túžbou navštíviť toto majestátne mesto. S úžasom som sledovala, ako náš nebeský Otec vyslyšal moju prosbu a dňa 26. septembra 2016 som spolu s našimi deťmi, pánom kaplánom Petrom Kandrom – duchovným otcom našej farskej púte i s pani Tauberovou, našou sprievodkyňou, a s ďalšími pútnikmi, nasadla do autobusu. Túžba sa stala skutočnosťou.

Videli sme nádherné baziliky a iné miesta spojené s kresťanskou vierou a históriou, čo obohatilo ducha každého pútnika. Do Baziliky sv. Petra sme vstúpili so spevom k Sedembolestnej patrónke Slovenska a s pútnickým krížom na čele našej skupiny. Piesňami sme odovzdali modlitby za naše rodiny, farnosť, národ, naše radosti, bolesti, za všetko, čo sme do Ríma priniesli ako obety a prosby nášmu Pánovi.

Zvlášť chcem spomenúť hlboké duchovné zážitky pri uctení relikvií svätých Petra, Pavla, Kataríny Sienskej, svätého Cyrila, obrazu Matky ustavičnej pomoci, či stretnutie s pápežom Františkom na generálnej audiencii, alebo pri pokľaknutí pred jasličkami, v ktorých bol uložený náš Spasiteľ, či pri klačaní na Svätých schodoch. Určite si

Spišskonovoveskí pútnici na Námestí sv. Petra

každý z nás našiel chvíľu alebo miesto, keď pocítil „dotyk Boha“.

Mňa sa Pán „dotkol“ niekoľkokrát. Prvým silným dotykom bola možnosť vôbec ísť na púť. Ďalšími boli dobrota spolupútnikov, ochotných nezištne pomôcť v krízovej situácii a podeliť sa. V jubilejnom Roku Božieho Milosr-

denstva sa tak konkrétnym spôsobom prejavila milosrdná láska a dobrota ľudí našej farnosti.

Vďaka Bohu za túto krásnu púť. Bola pre všetkých veľkým obohatením a pevne verím, že v budúcnosti bude v našej farnosti ešte veľa príležitostí putovať i na iné posvätné miesta. ■

Mládežnícke sv. omše sú v plnom prúde

TEXT: PETER KANDRA, kaplán
FOTO: PETER DOBROVSKÝ

Milí mladí priatelia,
drahí bratia a sestry.

Ako ste si už určite všimli, od októbra sme začali v našej farnosti so svätými omšami pre mládež.

Tieto sväté omše budú bývať každý piatok okrem prvého piatku v mesiaci.

Srdečne pozývam všetkých mladých z našej farnosti na stretnutie s Pánom pri svätej omši, ale aj po nej v pastoračnej miestnosti farského úradu. ■

Farské oznamy, online
verzia časopisu na:

www.snv.fara.sk

Od októbra začali v našej farnosti sväté omše pre mládež

Vdp. Jozef Škantár mojimi očami

TEXT: MONIKA DOBROVSKÁ

FOTO: ARCHÍV DKÚ SNV

V pondelok 31. októbra 2016 sme si pripomenuli 5. výročie smrti riaditeľa DKÚ, kňaza Jozefa Škantára, ktorý bol dekanom v našej farnosti v rokoch 1989–1998.

Osobne si naňho spomínam ako na človeka s otvoreným srdcom, ktorý venoval všetku svoju silu a energiu svojim ovečkám ako dobrý pastier. Zaujímal sa o každého, kto k nemu prišiel. Neváhal sa priblížiť deťom, mladým, rodinám, či starším. Vedel, že podľa príkladu vtedajšieho Svätého otca Jána Pavla II, je potrebné zapáliť mladých pre Krista a oni to svetlo ponesu ďalej do svojich rodín, škôl či spoločenstiev.

Na začiatku upravil faru a vytvoril priestor, kde sme sa mohli stretávať. Na hodinách náboženstva, ktoré mával so stredoškólakmi, nikdy nezabudol prebrať najnovšie novinky so športu, aktuálne spoločenské témy, venoval sa otázkam viery, partnerským vzťahom, a tak sa priblížil našim mladým srdciam. V lete pre nás spolu s bohoslovcami pripravoval duchovno-formačný týždeň s názvom Prameň, kde sme mohli načerpať duchovnú silu, spoznať Božiu lásku v praxi, a tá nás formovala a viedla k službe iným. Jeho snaha priniesla dobré ovocie. Vo farnosti vzniklo množstvo spoločenstiev, ktoré sa rozvíjali a slúžili iným, napr. eRkári, skauti, Hnutie Svetlo-Život a mnoho iných. V kostoloch slúžili lektori, žalmisti, miništranti a spievali 4 spevácke zbory od detského až po Zbor sv. Cecílie, ktorý spieval na latinských svätých omšiach vo farskom kostole o 10:30 hod. On sám často navštevoval spoločenstvá a každý, kto chcel či hľadal spoločenstvo vo farnosti, ho aj našiel. Venoval sa aj katechétom a príprave učebníc náboženstva. Počas jeho pôsobenia vznikla ZŠ sv. Cyrila a Metoda i Diecézny katechetický úrad, ktoré slúžili všetkým vo farnosti.

Nezabudnuteľnými boli chvíle, pri ktorých sme mohli prežiť atmosféru farnosti ako rodiny. Či už to bolo v kostole na mariánskych sobotách, adoráciách, sv. omšiach, či na spoločných výletoch, púťach, plesoch, akadémiách v divadle. V posledných rokoch jeho života nás spájali modlitby za jeho zdravie.

Mal veľký dar, vnímal Božie volanie a plnil Jeho vôľu. Bol našim duchovným pastierom a ukazoval nám lásku nebeského Otca. „Ďakujeme Ti, Pane, za tento veľký dar, ktorý si nám v ňom daroval.“ ■

Novinky z Cirkevného gymnázia Štefana Mišíka

TEXT: JANA MARCINČINOVÁ • FOTO: ARCHÍV ŠKOLY

Prvý polrok školského roka prebehol pre všetkých na našej škole neúveriteľne rýchlo, a to aj preto, lebo bol bohatý na rôzne podujatia.

Imatrikulácia našich prvákov

Aby sme sa dobre vyzbrojili do štúdia, vydali sme sa v septembri spolu s našim novým školským kaplánom Petrom Kandrom na **púť k Bráne milosrdenstva** do Svätyně v Smižanoch. Počas tejto púte sa nám prihovril rektor o Vladimír Peklanský s témou Božieho milosrdenstva.

V peknom jesennom počasí sa uskutočnila **cyklotúra na Čingov** pod vedením nového učiteľa telesnej výchovy Tomáša Karabina, čo ocenili hlavne milovníci tohto športu.

Veľmi obľúbeným podujatím u našich študentov je už tradične účasť na Dňoch kresťanskej kultúry, ktoré sa konajú na Spišskej Kapitule. Tohto roku bola tematika zameraná na Božie milosrdenstvo vo výtvarnom umení a pobyt na tomto podujatí bol pre nás obzvlášť obohacujúci.

Recitačné súťaže sú na našej škole veľmi obľúbené a radi sa do nich zapájame. Nebolo tomu inak ani v prípade súťaže **Milosrdní ako Otec**, ktorú organizuje Diecézny katechetický úrad. Oblastné kolo súťaže sa tentoraz konalo v októbri v našej škole. Sme radi, že Michael Blaško získal druhé miesto a Katka Valasová s prvým miestom postúpila na diecézne kolo.

Ďalšou peknou tradíciou našej školy je **fotografická súťaž NAFO**. Konal sa

už 8. ročník tejto súťaže, tentoraz na tému Rande s letom. Víťazom sa stal náš už bývalý študent Lukáš Kozák s fotografiou *Med', zlato a tieň*.

Aké by to bolo bez „kľúčových“ školských podujatí, akými sú **imatrikulácia a stužková?**

Imatrikulácia našich prvákov sa konala koncom októbra na tému Milujem CGŠM. V príjemnej atmosfére splnili naši prváci predpísané úlohy, predniesli prvácky sľub a stali sa plnohodnotnými študentmi našej školy.

Stužková slávnosť sa konala v reprezentačných priestoroch koncertnej sály Reduty a dopadla vynikajúco. Svojou milou prítomnosťou nás poctil aj diecézny biskup Mons. Štefan Sečka, ktorý celebroid svätú omšu a posvätil zelené maturitné stužky.

Charitatívny a dobročinný rozmer v našich aktivitách nechýbal ani tento rok, keďže sme sa zapojili ako dobrovoľníci do dvoch zbierok v uliciach mesta – **Biela pastelka** je pre nevidiacich a slabozrakých a **Hodina deťom** pomáha znevýhodneným deťom na Slovensku.

V čase adventu sme navštívili **predvianočnú Budapešť**, kde sme si mohli vychutnať atmosféru mesta a jeho pamiatky. ■

Ty, ja, my – sme Božie deti

TEXT: MARIÁN MAJZEL

Raz sa stalo, že kráľovi sa stratil jeho jediný syn. Otec – kráľ ho dlho hľadal, ale nemohol ho nájsť. Kráľov syn, ktorý už dávno zabudol, kým vlastne je, jedného dňa zablúdil až k otcovmu palácu. Keď otrhaný a hladný hľadel na palác a videl na balkóne skvostne oblečeného kráľa, pomyslel si, že to nie je miesto pre takých ľudí, ako je on sám a pobral sa preč.

Otec ho ale spoznal. S radosťou ihneď poslal dvoch hlavných strážcov, aby syna privítali a priviedli domov. Syn sa ale strážcov nalakal a bál sa, že ho chcú zatknúť a potrestať za nejaký neznámy zločin, či dokonca zabiť. Preto sa dal do behu a utiekol medzi bedárske chatrče, kde sa cítil najbezpečnejšie: bedár medzi bedármi.

Preto otec zmenil taktiku. Zavolať si dvoch verných sluhov, obliekol ich do šiat bedárov a poslal ich za svojim synom. Tí ho našli a ponúkli mu presne to, po čom túžil: hrubú a mizernú prácu

v palácovom hospodárstve. Tak sa podarilo mladého muža vlákať do paláca. Zo začiatku bolo jeho prácou vyvážanie smetí. Keď si po čase mladík na palác zvykol, súhlasil, keď mu ponúkli bývanie v chatrči bližšie k palácu. Sám otec, prezlečený za sluhu, sa s ním stretával a povzbudzoval ho. Syn dostával čoraz zodpovednejšie úlohy a časom mohol voľne vchádzať a vychádzať z paláca. Stále sa pritom považoval iba za sluhu panovníka a sám sa cítil veľmi nehodný jeho šľachetnosti. Pracoval však usilovne, až sa nakoniec stal správcom celého paláca. Jeho pocit podradnosti sa časom zmiernil a s otcom – kráľom sa spriatelil. Kráľ bol pre neho stále menej zamestnávateľom a mocnárom a stále viac blízkym a dôverným priateľom. Nakoniec, keď otec pocítil blížiacu sa smrť, zavolať si všetkých hodnostárov, dôstojníkov a sluhov a pred nimi slávnostne odhalil pravú totožnosť tohto „sluhu“: je to jeho syn a odtiaľ dedič!

Stratený syn z príbehu je synom kráľa a dedičom trónu. Nik mu to nemôže uprieť a otec je naozaj ten posledný, kto by mu to upieral. Podobne aj my sme nielenže stvorení na Boží obraz, ale v krste aj skutočne prijatí za Božích synov v Synovi, Ježišovi Kristovi.

Pápež sv. Ján Pavol II. dňa 2. júna 1980 v bazilike v Lisieux zdôraznil dôležitosť adoptívneho synovstva každého kresťana. Urobil tak na príklade sv. Terezky, ktorej dovolil Duch Svätý, aby zjavila ľuďom našej doby základnú skutočnosť evanjelia, že sme v krste prijali ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme „Abba, Otče“. Potvrdil najzakladanejšiu pravdu evanjelia, že Boh je naším Otcom a my sme jeho deti, a že žiť synovstvo je zároveň cesta duchovného napredovania. Terezka vedela, že ona sama nič nemôže, ale Boh môže všetko. Nechala sa viesť Bohom a On sa stal jej svätosťou. Išlo o odovzdanosť, ktorá nebola len akýmsi pasívnym úkonom, ale vrcholnou aktivitou. Terezka nám ukazuje, že dospela k veľkej zrelosti tým, že zostala vo svojej maličkosti.

Tak to robil aj Ježiš v každom okamihu svojho pozemského života. Nikdy nestratil dôveru k Otcovi a vždy sa k nemu modlil s postojom milovaného syna. Dokonca aj v Getsemani, keď cítil blízkosť svojej smrti, modlil sa slovami: „Abba, Otče! Tebe je všetko možné. Vezmi odo mňa tento kalich. No nie čo ja chcem, ale čo ty.“ (Mk 14, 36).

Svoje synovstvo si pripomíname v každej modlitbe Otčenáš, v ktorej každý deň opakujeme: „Otče... buď vôľa tvoja ako v nebi, tak i na zemi“ (Mt 6, 9 – 10). Aj apoštol Pavol, sa obracia na Galaťanov

práve slovami: „Pretože ste synmi, poslal Boh našich srdc Ducha svojho Syna a on volá: „Abba, Otče!““ (Gal 4, 6). V liste Rimanom zasa píše: „Lebo ste nedostali ducha otroctva, aby ste sa museli zasa báť, ale dostali ste Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme „Abba, Otče!““ (Rim 8, 15). Kresťanstvo je náboženstvom dôvery a lásky k Otcovi, ktorý nás miluje.

Duch Svätý, ktorý je darom vzkrieseného Krista, nás robí synmi Božími deťmi v Kristovi a uvádza nás s Ním do vzťahu hlbokkej dôvery, podobnej dôvere detí. Je to synovský vzťah podobný vzťahu Ježiša s Otcom, i keď jeho pôvod a intenzita sú odlišné. Ježiš je večný Boží Syn, ktorý sa stal človekom. My sa stávame synmi v Ježišovi prostredníctvom viery a sviatosti krstu a birmovania. Duch Svätý je vzácny a dôležitý dar, ktorý uskutočňuje „adopciu“. K nej sú povolani všetci ľudia, pretože, ako hovorí Božie slovo v Liste Efezanom, „Boh si nás v Kristovi vybral ešte pred stvorením sveta, aby sme boli svätí a nepoškvrnení pred ním v láske a predurčil nás, aby sme sa stali adoptovanými synmi skrze Ježiša Krista“ (Ef 1, 4).

Pápež Benedikt XVI. pri jednej audiencii povedal, že dnešný človek nechápe krásu ani veľkosť a hlbokú útechu, čo sa nachádzajú v slove „otec“, ktorým sa môžeme obracať na Boha v modlitbe. Postava otca v našom každodennom živote často nie je dostatočne prítomná a neraz nie je ani dostatočne pozitívna. To, že otec v rodine chýba, je veľkým problémom dnešných čias. Potom je naozaj ťažké pochopiť do hĺbky, čo znamená, že Boh je naším otcom. Zo synovského vzťahu Ježiša sa môžeme naučiť, čo skutočne zna-

mená „otec“ i aká je podstata Otca, ktorý je na nebesiach.

Evanjelium nám ukazuje, kto a aký je otec. Môžeme si tak lepšie uvedomiť, aké je opravdivé otcovstvo a tomuto otcovstvu sa aj naučiť. Pripomeňme si Ježišove slová z evanjelia, keď hovorí: „Milujte svojich nepriateľov a modlite sa za tých, čo vás prenasledujú, aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je na nebesiach“ (Mt 5, 44 – 45). Je to práve Ježišova láska, láska jednorodeného Syna, ktorá smeruje až k darovaniu seba samého na kríži a táto láska nám odhaľuje podstatu Otca. On je Láska a my, v našej synovskej modlitbe, vstupujeme do tohto okruhu Božej lásky, ktorá očisťuje naše túžby i naše postoje, poznačené uzavretosťou, odmietaním a egoizmom, typickým pre starého človeka.

Sme Božie deti. Učme sa vnímať krásu toho, že patríme do Božej rodiny, že Ho môžeme vyzvať s dôverou, akú má dieťa k rodičom, ktorí ho milujú. Otvorme našu modlitbu Duchu Svätému, aby v nás On sám volal k Bohu: „Abba! Otče!“, aby naša modlitba menila a neustále pretvárala naše myslenie i naše konanie a robila ho podobným konaniu a mysleniu Božieho Syna Ježiša Krista.

Svätá Terezka usilovne hľadala a veľmi sa túžila dozvedieť, čo by urobil Boh maličkému, ktorý by odpovedal na jeho výzvu. A našla odpoveď na túto otázku: „Ako keď niekoho teší matka, tak budem ja tešiť vás. V lone vás budú varovať a na kolenách vás budú láskat.“ (Iz 66, 12 – 13). Hľadájme aj my dobrotu Boha. On sa na každého z nás teší, každého z nás túži privítať vo večnosti a zahrnúť ho svojou nekonečnou láskou. ■

Štedrá večera

TEXT: MONIKA DOBROVSKÁ • SNÍMKA: FAMVELD/SHUTTERSTOCK

Jediná večera v roku, pri ktorej sa stretne v kruhu svojej rodiny, zachováme tradičné zvyky a všetci, najmä deti, sa na ňu veľmi tešíme. Má mnoho podôb, ale podstata je rovnaká – ďakovať Bohu za jeho štedrý dar.

V minulosti sa po západe slnka zišla celá rodina pri slávnostnej večeri, ktorá bola naozaj štedrá a radostná. Po nej deti i čeladníci dostávali dary. Hospodári ponúkli zo svojich pokrmov aj zvieratám na znak toho, že vól a osol zahrievali Spasiteľa v jasliah.

Vianočný stromček, ktorý zdobí aj dnes každú domácnosť, stavali na počesť príchodu Krista. Podobne ako palmovými ratolesťami víтали Pána Ježiša v Jeruzaleme, aj my Ho vítame dnes v našej rodine. Tento stromček symbolicky predstavuje rajskej strom života. Je to pravý strom života, lebo na dreve kríža k nám prišlo vykúpenie a spása.

V rodinách nechýbali ani jasličky, ktorých tradícia pochádza z roku 354, keď z Betlehema preniesli jasličky do Ríma a pápež Libérius ich slávnostne posvätil v kostole Santa Maria Maggiore. Neskôr v stredoveku sa začal pestovať zvyk vyložiť jasličky z dreva na oltár alebo vedľa oltára. Živé jasle urobil svätý František z Assisi r. 1223 v prírode.

Aj dnes v kresťanských rodinách mnohí spájajú štedrú večeru s malou radostnou pobožnosťou. Možno si ju vykonať aj takto:

Modlitba pred Štedrou večerou

Modlitbu by mal podľa možnosti viesť otec, ako hlava rodiny. Môže sa uviesť piesňou (napr. Tichá noc JKS 88), alebo modlitbou „Anjel Pána“.

V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.

Touto štedrou večerou si pripomíname a slávime narodenie Božieho Syna, nášho Pána Ježiša Krista.

Najlaskavejší Otče, z tvojej dobroty každý rok radostne očakávame sviatky našej spásy; daj nám s čistým srdcom privítať tvojho Syna, keď nás prichádza vykúpiť, aby sme bez obáv hľadeli na neho, keď nás raz príde súdiť. Lebo on je Boh a s tebou žije a kraľuje v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov.

Započúvajme sa do slov Evanjelia podľa Lukáša.

Prečíta sa text zo Sv. Písma (Lk 2, 1 – 14)

Potom nasledujú prosby:

Nebeský Otče, v tento večer oslavy narodenia Tvojho Syna Ťa prosíme:

Za všetkých ľudí dobrej vôle, aby sa usilovali o spravodlivosť pokoj a vzájomnú jednotu. – *Prosíme Ťa, vyslyš nás.*

Za opustených, hladujúcich, chorých a trpiacich, aby našli útechu v Tebe a pocí-

tili aj našu štedrejšiu pomoc. – *Prosíme Ťa, vyslyš nás.*

Za našich zosnulých, aby v tvojom kráľovstve mali účasť na večnej blaženosti v spoločenstve tvojich svätých – *Prosíme Ťa, vyslyš nás.*

Za nás všetkých ... (menovite), aby si nás naďalej svojím požehnaním a milosťou viedol po ceste svätosti. – *Prosíme Ťa, vyslyš nás.*

Modlime sa, ako nás naučil Pán Ježiš: *Otče náš ...*

Pozdravme aj Matku jednorodeného Božieho Syna: *Zdravas Mária ...*

Nebeský Otče, požehnaj nás aj toto jedlo, aby táto Štedrá večera bola Tebe na chválu a nám na úžitok. Buď častým hosťom v tomto dome a pri tomto stole. Prosíme Ťa, daj aby sme boli hodní darov, ktorými si nás obdaroval. Nech nám pripomínajú Tvoj najväčší dar, keď si nám dal svojho Syna za nášho Spasiteľa.

On žije a kraľuje na veky vekov. Amen.

Nech už máte v rodine akékoľvek tradície, nezabúdajme na podstatu: „A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami. A my sme uvideli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodený Syn, plný milosti a pravdy.“ (Jn1,14) ■

Kapusta do suda

TEXT: MONIKA DOBROVSKÁ

FOTO: AUTORKA

V telocvični ZŠ sv. Cyrila a Metoda sa 7. novembra 2016 konalo vystúpenie pod názvom „Kapusta do suda“, ktoré pripravili deti spolu s pani učiteľkami z Cirkevnej materskej školy Rybičky pre starých rodičov. Bol to netradičný program, v ktorom deti prezentovali ľudové tradície spojené s tlačéním kapusty. V programe nechýbal spev, tanec, humor a samozrejme ten najlepší recept na prípravu chutnej kyslej kapusty. My mladší sme sa čo to priučili a starší si určite zaspomínali na časy svojej mladosti. ■

Príprava kapusty

SVÄTÝ ROK MILOSRDENSTVA V KATOLÍCKEJ JEDNOTE

TEXT: VERONIKA KAŠČÁKOVÁ

Sv. otec František vyhlásil pred rokom jubilejný Svätý rok Božieho milosrdenstva s heslom „*Milosrdní ako Otec*“. Po štyroch hlavných rímskych bazilikách sa vo svete otvorilo mnoho brán katedrál a kostolov s jubilejnými bránami milosrdenstva. Spišský biskup Mons. Štefan Sečka medzi ne zaradil aj bránu nášho Kostola Nanebovzatia Panny Márie.

Slová „*Milosrdní ako Otec*“ boli pre nás pozvaním nasledovať príklad milosrdného Otca, ktorý nás pozýva, aby sme nesúdili, ani neodsudzovali, ale odpúšťali a preukazovali lásku a odpustenie bez miery. A keďže každý z nás potrebuje Božie milosrdenstvo, máme sa všetci usilovať o milosrdenstve nielen počúvať a hovoriť, ale zároveň ho žiť a uskutočňovať. Práve na túto oblasť boli v jubilejnom Svätom roku milosrdenstva zamerané stretnutia a aktivity v Katolíckej jednote.

Osobitným znakom svätého roka je putovanie, pretože je obrazom cesty, ktorú každý človek uskutočňuje svojím životom. Putovanie a prechod svätou bránou počas celého jubilejného Roka milosrdenstva bolo späť so získaním jubilejných odpustkov. Keďže sväté brány sa nachádzajú vo všetkých diecézách, veriaci nemuseli putovať až do pápežských bazilik v Ríme. Pre našu diecézu je zvlášť blízkou Svätýňa Božieho milosrdenstva vo farnosti Smižany. Práve do tejto Svätýne Božieho milo-

srdenstva sa v rámci mesačného stretnutia v apríli konala púť Katolíckej jednoty s úmyslom vyprosiť milosti, prúdiace z Božieho milosrdenstva pre seba, pre svoje rodiny a pre našu farnosť.

23. mája 2016 putovali členovia Katolíckej jednoty vlakom do najznámejšieho a najvýznamnejšieho pútnického miesta gréckokatolíkov na Slovensku – do Baziliky Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Lutine, v ktorej je Brána milosrdenstva. Pútnikov privítal tamojší farár vdp. Jozef Novický. Oboznámil ich s históriou pútnického miesta a priblížil mozaiky v tejto bazilike. Po skončení sv. liturgie nasledovala prehliadka pútnického areálu i modlitba Cesty svetla, ktorá je pokračovaním krížovej cesty. Predstavuje štrnásť zjavení Pána Ježiša od jeho slávneho vzkriesenia až po zoslanie Ducha Svätého. Po ukončení duchovného programu a spoločnom obede sa vďační a dotykom Božieho milosrdenstva posilnení pútnici vydali na cestu domov.

„*Tajomstvo Božej lásky v živote hriešnika*“ – znel názov prednášky na júnovom stretnutí členov Katolíckej jednoty, ktorú predniesol cirkevný historik vdp. Ľuboslav Hromják. Prítomných povzbudil aj slovami o bezhraničnom Božom odpúšťaní a sile smrti a zmŕtvychvstania Ježiša Krista, ktorými bola zlomená akákoľvek moc hriechu.

Dňa 25. októbra 2016 sme sa zúčastnili púte s pánom dekanom Slavomírom Gallikom, spojenej s poznávaním pamätihodností Horného Spiša. Prvou zástavkou bola návšteva Baziliky Povýšenia svätého Kríža v Kežmarku. Kežmarský dekan vdp. Jakub Grich prítomných oboznámil s históriou baziliky a následne sme navštívili areál Kežmarského hradu, jediného úplne zachovaného hradu na Spiši. V rímskokatolíckom kostole Nanebovzatia Panny Márie v Podolínci sme slávili svätú omšu, pri ktorej sme prosili za všetkých členov Katolíckej jednoty. Taktiež sme sa zúčastnili Expozície ľudových remesiel a liehovarníctva v neďalekom Hniezdom.

Posilnení na duchu i na tele, o čo sa v tento deň postaral náš pán dekan, sme sa šťastne vrátili domov.

Ako členovia Katolíckej jednoty sme si vedomí, že všetci potrebujeme Božie milosrdenstvo. Preto sa chceme i naďalej, rovnako ako počas Svätého roka, horlivejšie modliť posvätný ruženec, Korunku Božieho milosrdenstva a zúčastňovať sa na verejných pobožnostiach k Božiemu milosrdenstvu, aby sa naše milosrdenstvo prejavilo konaním skutkov duchovného a telesného milosrdenstva. A hoci sme často unavení či znechutení, povzbudení slovami Svätého otca Františka, že Boh sa nikdy nevyčerpá v odpúšťaní, nechceme ochabovať v uchádzaní sa o Božie odpustenie. ■

História Betlehemskeho svetla

TEXT: ALŽBETA NOVOTNÁ • FOTO: MÁRIA DIRGOVÁ

Štedrý večer, celá rodina je zidená okolo štedrovečerného stola, uprostred ktorého žiari svieca. Svieca, ktorá nesvieti obyčajným plamienkom, ale planie Betlehemským svetlom. Rok čo rok si chodíme odpáliť z „Betlehemskeho svetla“ na stále stanovištia, na ktorých stoja zmrznutí skauti a opatrujú, aby plamienok, odpálený v Bazilike Narodenia Pána nezhasol a mal možnosť dostať sa k čo najviac ľuďom.

Ale kedy a ako vlastne táto tradícia vznikla?

Križiak s prekvapivou túžbou

Na prelome 11. a 12. storočia turecké kmene Seldžukov okupovali časti Malej Ázie, v ktorých sa narodil, žil a umrel Ježiš Kristus. Kresťanom tak bolo znemožnené tieto miesta navštevovať. Na výzvu pápeža Urbana II. sa rytieri vypravili na križiacku výpravu do Palestíny. Križiáci uskutočnili celkovo 8 výprav, ale iba pri jednej sa im podarilo dostať do Jeruzalemu. V istom mladom križiakovi v tom čase skrsla túžba priniesť do svojej rodnej Florencie plamienok ohňa z betlehemskej baziliky. Zaprisahal sa, že to dokáže. Zriedkaktorí mu však verili, že sa mu to podarí, vzhľadom na to, že z križiackych výprav sa vrátil len málokto. V Palestíne ich totiž okrem početných bitiek a vojnových nebezpečenstiev ohrozovali aj neznáme choroby. Prešli tri roky, keď tesne pred Vianocami roku 1099 dorazili zmorení mládenci do Florencie v čele s jedným z nich, nesúcim horiacu sviecu. Sviecu, zapálenú plamienkom z Betlehema, ktorú niesol v čase i nečase, aby splnil svoj sľub. Sviecu následne umiestnili v kostole, odkiaľ si ju chodili odpaľovať ďalší obyvatelia. V období stredoveku to bol prvý aj posledný plameň z miesta Ježišovho narodenia.

Novodobá história Svetla

Približne o 800 rokov neskôr, roku 1986 sa v rakúskom mestečku Linz mala konať vianočná akcia „Svetlo v tmách“. Tvorcovia ju chceli ozvláštniť niečím zaujímavým a nezvyčajným. Prišla im na um jedinečná myšlienka, aby sa v budove rozhlasového štúdia umiestnilo horiace svetlo, z ktorého si každý, kto príde môže odpáliť plamienok na svoj vianočný stromček či okno. No nie len obyčajný

plamienok. Pred Vianocami poslali do Betlehema dieťa, aby v Bazilike Narodenia Pána odpálilo z večného svetla plamienok a prinieslo ho späť do Linzu. Tak sa aj stalo. Dňa 24.12.1986 sa po prvýkrát v priamom prenose v lineckom štúdiu ORF odpálilo Betlehemske svetlo. Ďalej sa ho ujali miestni skauti, ktorí ho začali roznášať do ostatných častí Rakúska. Po páde totalitného režimu, v roku 1989, sa tento zvyk rozšíril aj do ďalších krajín. Do Českých Budějovic prišlo Betlehemske svetlo, ako symbol nového susedstva a jednoty, pozdraviť takmer 10 000 ľudí. Svetlo mieru žiarilo aj na zborenom Berlínskom múre či pred sochou sv. Václava v Prahe. Slovenskí skauti začali tento plamienok na Slovensku roznášať o rok neskôr, v roku 1990.

Cesta Svetla až do našich domovov

V Hornom Rakúsku sa každý rok hľadá Dieťa svetla pokoja, ktoré sa v uplynulom roku vyznamenalo svojim povšimnutiahodným správaním. Toto Dieťa svetla pokoja vždy koncom novembra odpáli plamienok v Bazilike Narodenia Pána vo Svätej zemi a prevezie ho z Izraela do Linzu a Viedne. Počas adventného obdobia ho osobne prináša do ustanovizní Európskej únie v Štrasburgu a Bruseli. Tiež ho odovzdáva rakúskemu prezidentovi. Svetlo odovzdáva aj v Ríme, počas generálnej audiencie na Námestí svätého Pavla. Každoročne sa vo Viedni v polovici decembra koná oslava Svetla pokoja, na ktorej je svetlo odovzdané aj zástupcom Slovenského skautingu. Skauti ho v predvianočnom čase doručia do všetkých kútov Slovenska. Vlakom sa svetlo dostáva po 20 hlavných aj vedľajších trasách do 300 miest a obcí na Slovensku. Na vlakových staniaciach

si ho následne odpaľujú ľudia do svojich domovov, zástupcovia miestnych farností a skauti, ktorých ho roznášajú v svojich mestách k ľuďom, do kostolov, domovov opatrovateľskej a sociálnej starostlivosti, nemocníc, azylových domov a tiež do desiatok ďalších miest a obcí, ktoré nemajú vlakové spojenie. Plamienok tak môže plánuť pre čo najviac ľudí.

Betlehemske svetlo tento rok

Tohto roku prinesú skautky a skauti na Slovensko Betlehemske svetlo už 27. krát.

Harmonogram cesty Betlehemskeho svetla u nás:

10. 12. 2016

- Prebratie BS vo Viedni – Rakúski skauti odovzdajú svetlo zástupcom Slovenského skautingu.

11. 12. 2016

- Svetlo od skautov prijme prezident Slovenskej republiky Andrej Kiska;
- odovzdanie svetla Poľským harcerom – Svetlo čaká cez celé Poľsko, pobaltské krajiny a Rusko až na Sibír.

17. 12. 2016

- Železničná reťaz Svetla – skauti doručia svetlo po 25 trasách do 300 miest a obcí;
- slávnostné privítanie svetla na Slovensku

17. – 24. 12. 2016

- Roznášanie svetla v regiónoch – svetlo sa dostane do tisícok kostolov, farností a domovov ako aj nemocníc, azylových domov, domov sociálnej a opatrovateľskej starostlivosti.

Tento rok, bude Betlehemske svetlo už 26. krát vnesené aj na Lomnický štít. ■

Bohoslužobný poriadok vo farnosti Spišská Nová Ves

	Farský kostol	Malý kostol	Sídliisko Mier
Pondelok	6:45 18:30	6:00 16:30	
Utorok	6:45 18:30	6:00 16:30	17:00
Streda	6:45 12:00 18:30	6:00 16:30	
Štvrtok	6:45 18:30	6:00 16:30	
Piatok	6:45 18:30	6:00 16:30 deti	
Sobota	6:45 18:30	6:00	
Nedeľa	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30
Príkázaný sviatok cez týždeň	6:45 8:00 12:00 18:30	6:00 16:30	17:00

	Nemocnica	Dom dôchodcov
Sobota	16:00	
Nedeľa		9:15
Príkázaný sviatok cez týždeň		9:15

Sviatosť zmierenia sa vysluhuje pri svätých omšiach vo Farskom kostole o 6:45 a 18:30.

Mimoriadne zmeny v programe bohoslužieb budú oznámené na nedeľných svätých omšiach.

Webstránka farnosti:
www.snv.fara.sk

Príspevky, postrehy a námety do farského časopisu Farská rodina posielajte na e-mailovú adresu: farskarodina@gmail.com.

Kontakty a úradné hodiny

Rímskokatolícky farský úrad
Letná 60
052 01 Spišská Nová Ves
Kancelária: 053/442 27 77
Dekan: 053/446 82 19
www.snv.fara.sk
rkfu.snv@gmail.com

STRÁNKOVÉ HODINY

Pondelok – Piatok

9:00 – 11:00

15:00 – 16:00

Podakovanie za podporu

Vážení čitatelia a dobrodinci!

Ďakujeme za Vašu podporu, ktorú preukazujete farskému časopisu. Výrobné náklady jedného výtlačku sú 0,50 Eur. Služia na financovanie základných režijných nákladov a tlače časopisu. V prípade, že máte záujem finančne podporiť tvorbu časopisu, prosíme, nechajte svoj milodar s určením účelu v hociktovej pokladničke umiestnenej v kostoloch v správe Rímskokatolíckeho farského úradu v Spišskej Novej Vsi alebo ho zašlite na účet úradu: IBAN SK85 0200 0000 0031 5955 2257.

Nech sám Pán odmení Vašu ochotu podporiť dielo, ktoré napomáha formovaniu a zjednocovaniu farskej rodiny a slúži Bohu k oslave. Úprimne ďakujeme.

Redakcia

ROZPIS SVIATOSTI ZMIERENIA PRE DEKANÁT SPIŠSKÁ NOVÁ VES – VIANOCE 2016

15.12.2016 Štvrtok	Smižany farský kostol	14:30 - 17:00
	Rudňany (Matejovce n. Hornádom)	14:30 - 16:30
16.12.2016 Piatok	Chrašť n. Hornádom	14:00 - 16:30
	Markušovce (Teplička, Lieskovany)	14:00 - 16:30
17.12.2016 SOBOTA	SPIŠSKÁ NOVÁ VES	9:00 - 12:00 14:00 - 16:30
	Ferčekovce (Novoveská Huta)	8:30 - 12:00
18.12.2016 Nedeľa	Smižany - Západ	14:00 - 17:00
19.12.2016 Pondelok	Harichovce	11:30 - 12:30 14:30 - 17:00
	Odorín (Jamník, Danišovce)	14:30 - 17:30
20.12.2016 Utorok	Letanovce (Tomášovce, Arnutovce)	15:00 - 17:30
21.12.2016 STREDA	SPIŠSKÁ NOVÁ VES	11:00 - 13:00 14:30 - 17:00

Vydal: Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi pre vnútornú potrebu. **Internet:** www.snv.fara.sk **E-mail:** rkfu.snv@gmail.com. **Redakcia:** Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi, Letná 60, 052 01 Spišská Nová Ves. **E-mail redakcie:** farskarodina@gmail.com. **Zodpovedný odborný garant:** Mgr. Slavomír Gallik. **Šéfredaktor:** Mgr. Daniel Lysý, PhD. **Redaktori:** Mgr. Tomáš Lieskovský, Ing. Viera Kubovčíková, Mgr. Monika Dobrovská, Ing. Gabriela Mitříková, PhDr. Lucia Smolejová, ThLic. Marián Majzel, PhD. a externí spolupracovníci a dopisovatelia. **Imprimatur:** Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, RKBÚ v Spišskom Podhradí – Spišskej Kapitule, prot. č. 1 107/11/Mj/15. 6. 2011. **Registrácia:** Ministerstvo kultúry SR, registračné číslo EV 4371/11. **Náklad:** 1000 ks. **Sadzba a grafická úprava:** Ing. Peter Hamrák **Tlač:** Progrup. **Texty neprešli jazykovou úpravou. Nepredajné.** Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky. Nevyžiadané rukopisy nevraciamy. **Dátum vydania:** 9. 12. 2016. **Uzávierka budúceho čísla je 25. 2. 2017. Príspevky zasielajte do termínu uzávierky na e-mailovú adresu redakcie farskarodina@gmail.com.**

TEXT: MONIKA DOBROVSKÁ

MILÍ KAMARÁTI,

blížia sa Vianoce, sviatok Ježišových narodenín. Boh berie na seba ľudskú podobu, stáva sa **človekom**, aby nám všetkým ukázal Otcovu lásku. Ako človek kráčajúci medzi nami svojimi slovami, skutkami i gestami hovorí len jedno: **Boh je Lásku, otvorte srdcia Láске a nechajte sa Ňou formovať!**

Každý z vás máte doma hrnček, či vázu. Má svoju podobu, tvar i účel, na ktorý sa používa. Keď hrnčiar chce vyrobiť hrnček, vezme hlinu, položí ju na hrnčiarsky kruh a pomocou vody rukami tvaruje do presného tvaru, ktorý potrebuje. Ak je hlina zlá, nepoddajná, oreže ju a nahradí inou. Formuje ju do-

vtedy, kým nevytvorí dokonalé dielo, z ktorého má veľkú radosť.

Rovnako Boh tvorí človeka, každého jedného z nás. Formuje nás cez rôzne životné situácie dovtedy, kým z nás nevyrastú dobrí ľudia, z ktorých má Boh veľkú radosť. Záleží len na nás, či sa vložíme do Jeho rúk.

2. ÚLOHA

Pod stromčekom nájdete veľa darčiekov od Ježiška, porozmýšľajte, čo by ste vy darovali Ježišovi, akú vlastnosť by ste na sebe chceli zlepšiť. Napíšte si ju a vložte k jasličkám do Betlehema.

1. ÚLOHA

Byť veľkým človekom vyžaduje mať predovšetkým dobré vnútro. Spoj s obrázkom tie vlastnosti, ktoré mu nesmú chýbať.

pokora

ľahostajnosť

LENIVOSŤ

trpezlivosť

láskavosť

PÝCHA

starostlivosť

zlomyselnosť

skromnosť

nedôvera

Prajem vám požehnané vianočné sviatky, aby ste všetko vkladali do Božích rúk a nechali sa pretvárať Láskou. Vaša Vranka Danko

KUPÓN č. 4/2016
detský kútik

Riešenie úlohy pošlite na emailovú adresu detskykutikfr@gmail.com.
Nezabudnite napísať svoje meno a vek.